

mildheid

mild is de morgen
geen geluid wordt verspild
alleen de vertrouwde houtduif
waait als trage bloesem
en pluisjes uit het bos

even tsjakt een kauw
een krijtje dat krassen
zou op een schoolbord
mocht het langer duren

dit zijn de vrolijke uren
de velden liggen als jonge
deernen geverfd in hun sofa:
een mond van klaprozen
een blauwe oogschaduw
van vlas, de malse murwe
geur van kamille en koren

je hebt nog meer bloemen
gekocht en weldra gaan ze
in de aarde en weldra ga ik
als een knol in jouw grond

de dagen duren en wij
verlengen onze tijd
we weven aan kleden
van louter tederheid
en vrede want verstild
stroomt het oude bloed
onder het milde laken
van de blijde morgen

we laten de dagen
de vriendelijke dagen
als grote kinderen
eindelijk voor zich zelve zorgen

Staf De Wilde